

Vestmannaeyjar

Málgaga
Sjálftaði
Flotkáns

Frá liðnum dögum

Hafis

Oft hefur hafisinn ógnað Ísland-
ingum og margin hafa fallið fyrir
heljarhammi hans, bæði menn og
málleysingjar*). Þá er hafþök sá-
ust út við sjóndeildarhring, var
voðinn vís. Pessi „landsins fjandi“
að formu og nýju, hót venjulega för-
sína niður með austurströnd Græn-
lands, og þá er ísbeltið nágast Ís-
land er talið, að það sé að meðal-
tali 80—100 sjómána breitt. Og þá
er hann varð landfastur lagðist
heljarkuldí að landinu. —

Oft er ísbeltið nógur breitt til þess
að þekja alla strandlengju Norður-
lands. Þá barst ísinn oftast nær suð-
ur með Austurlandinu, og oft suð-
ur fyrir land til Vestmannaeyja og
um bar svo til, að hafisinn torveld-
aði Eyjamönnum síðosókn, og var
svo síðast árið 1902. Verður nú sagt
lítið eitt frá hafisnum við Eyjar
það ár og fleiru, en áður minnst
örlið á nokkur ísár her sunnan-
lands, en þó ekki rakið lengra en
til upphafs 19. aldar.

Árið 1817 var mikið Ísaár. Haf-
ísmi rak þá austur fyrir, út fyrir
Eyjafjöll og Vestmannaeyjar. 1821
sást ís við Eyjar. Þetta sumar sátu
30 skip hollenzk föst í ísnum, en
losnuðu loks öll óskemnd. Árið
1826 vill svo einkennilega til, að
eigi er getið um is fyrir norðan
land, en mikinn ís sunnanlands. 26.
maí sást það ár fra Eyjum í hægu
og heiðskuru veðri hafþök af ís.
Rak ísinn með 3—4 mílna hraða
frá Dyrhólaey og vestur með landi
til Eyja. Þá er ísinn náið Ellíðaey
og Bjarnarey stóðu nokkrir jakar
grunn fyrir austan og norðaustan

*) Talið er, að 9 þús. manns hafi
dáið úr hungri og frosið í hel á 2
árum í byrjun 17. aldar. Nú er öð
in liðin síðan mannfellir var af
völdum hafiss.

bær á 60 faðna dýpi. Ís þakti sund-
ið allt milli lands og eyja, og ekki
var hægt að sjá út fyrir þann ís,
sem rak fyrir sunnan, Eyjar. Var
íssinn 4—5 klukkustundir að fara
fram hja Eyjunum. Svo mikill

Oddgeir Kristjánsson

dúim 18. febr. 1966

Oddgeir nú Eyjarnar kveður,
Oddgeir, sá snilldar maður,
sorgin hvers munna seður,
sem þó var áður glaður.
Sól yfir fjöllum og fleyjum,
fer nú að vora og þána.
Hver einasta stóng her í Eyjum
er þó með syrgjandi fána.

Egi og hönrum girt hauður
harmar nú skáldið sitt bjarta.
Lögin bess, alþjóðaraudur,
óma í sérhverju hjarta.

Björustu vonirnar vakna
við að hræra þa strengi.
Amstursins áhyggjur slakna
við óma, er bergmála lengi.

Bifuðust Dalsins björgin
blóm í sillum og hljóum
opnast, er heyrast um hörgin
hljómar frá láðrunum þýðum.

Stjórnandi styrkri hendi
stendur þar Oddgeir að vanda.

Ár eftir ár hér hann kennið
óllum at snilli síms anda.

Málaferli þau, er standa yfir milli
mín og Jóhanns Björnssonar, póst-
fulltrúa, höfust með kæru hans til
sakadómara fyrir, að ég hefði hald-
ið því fram, að hann hetði mis-
notáð póstsjóð með því að látta
hann kaupa innstæðulausar ávisan-
ir af vissum aðila. Auðvitað vissi ég
alveg, að ég fór með rétt má, er ég
benti á betta og að verknauð J. B.
var á þeim tíma talinn vítaður
af póststjórninni og belint brot á
þeim reglum, sem póstmónum er
falið að starta eftir.

Næst gerðist það, að J. B. fær yfir
boðara sinn, Magnús H. Magnússon,
símstöðvarstjóra, til að taka auka-
spark í þessum leik í Brautinni
bann 6. f. m. En svo innskeifur
virðist hann vera, að hann skorar
óumdeilanlega beint í mark hjá J.

Að sjálfsgöðu mun allt þetta
koma fram, er ábyrgir aðilar
póststjórnarinnar koma til með að
gefa skýrslu um mál ðil saksókn-
ara. En furðulegt er, að M. M.
skuli ótineyddur vera að staðfesta
opinberlega, að J. B. hafi gerzt brot
legur við þær starfsreglur, sem
póststjórnin setti honum og það svo
að hún krafðist að sögn M. M. fíar-
bað, sem ég sagði um þetta mál og
viðurkennir, að J. B. hafi verið
kunngætt um, að engin innistæða
hafi verið fyrir umræddum ávisun-

um ströndum. Gamall Landeying-
íssins stóð, að varla var hægt að
braða hélu af ruðum. Abel sýslu-
maður sagði aldrei meiri kulda kom
ið hafa bau 30 ár, er hann átti
heima í Eyjum. — 1835 voru hafþök
af ís. Sá þá um tíma hvært i auð-
an sjó milli lands og Ýja. Frost
var svo mikið, að fatnaður manna
er voru á ferð á Hellisheiði 17.
júní, stokkfraus. Árið 1840 var all-
mikið ísaár og aftur 1866, þá um
alt land. Þá var og mikið ísaár um
Austfirði 1878 og sunnan.

Næst koma hinir miklu fellis- og
frostavetrar 1881—82 og fylgdú
grasleysissumur. Gjörfell þá búfé
margra bænda.

Þá kom enn mikið ísaár 1888
Sást ísinn í júnibyrjun frá Loft-
stöðum. Í Eyjum fyllti höfnina og
flóam af ís. Hrannais var með öll-

Framhald á 2. síðu.

Af Vettvangi dómsmáldanna

um, sem póstsjóður var láttinn
kaupa. Aðeins loforð um, að þær
yrðu einhvernáttíma síðar innleyst-
ar. Er betta nákvæmlega það sama
og ég hélt fram og taldi embættis-
aflöp og brot á fyrirmælum póst-
stjórnarinnar til starfsmanna síma.
Enda eru fordæmi fyrir, að póst-
mónum hefur verið vikið úr starfi
fyrir slikan verknað þegar annar-
leg sjónarmið, sem póstmónum eru
óvísindomandi, hafa leigð á bak
við.

Að sjálfsgöðu mun allt þetta
koma fram, er ábyrgir aðilar
póststjórnarinnar koma til með að
gefa skýrslu um mál ðil saksókn-
ara. En furðulegt er, að M. M.
skuli ótineyddur vera að staðfesta
opinberlega, að J. B. hafi gerzt brot
legur við þær starfsreglur, sem
póststjórnin setti honum og það svo
að hún krafðist að sögn M. M. fíar-
bað, sem ég sagði um þetta mál og
viðurkennir, að J. B. hafi verið
kunngætt um, að engin innistæða
hafi verið fyrir umræddum ávisun-

ur sagði mér, að íssinn hefði vakioð
hann sást vel frá sjóþejum. Voru
strákar að leika sér að því, að príla
upp á landfesta jaka. Íssinn var svo
mikill við Eyjar, að ekki voru til-
tök að komast á sjó. Var útlit hið
ískyggilegasta, skortur fyrir dýrum.

Sagt er, að menn hafi þá leitað til
Guðrúnar Pálsdóttur (skálða,
prests hér nokkur ár) og beðið
hana að kveða nú hraustilega á móti
íssum. Þetta gerði Guðrún og bra-
þá svo við, að losna tók um íssinn
og var hann horfinn eftir þriða daga.
Sumir segja, að Guðrún hafi verið
síðasta ákvæðaskáld á Íslandi.

Þá er komið að síðasta ísaárinu,
sem kemur við sögu hér í Eyjum.
Framhald á 2. síðu.

um ströndum. Gamall Landeying-
íssins stóð, að varla var hægt að
braða hélu af ruðum. Abel sýslu-
maður sagði aldrei meiri kulda kom
ið hafa bau 30 ár, er hann átti
heima í Eyjum. — 1835 voru hafþök
af ís. Sá þá um tíma hvært i auð-
an sjó milli lands og Ýja. Frost
var svo mikið, að fatnaður manna
er voru á ferð á Hellisheiði 17.
júní, stokkfraus. Árið 1840 var all-
mikið ísaár og aftur 1866, þá um
alt land. Þá var og mikið ísaár um
Austfirði 1878 og sunnan.

Næst koma hinir miklu fellis- og
frostavetrar 1881—82 og fylgdú
grasleysissumur. Gjörfell þá búfé
margra bænda.

Þá kom enn mikið ísaár 1888
Sást ísinn í júnibyrjun frá Loft-
stöðum. Í Eyjum fyllti höfnina og
flóam af ís. Hrannais var með öll-

Framhald á 2. síðu.

um, sem póstsjóður var láttinn
kaupa. Aðeins loforð um, að þær
yrðu einhvernáttíma síðar innleyst-
ar. Er betta nákvæmlega það sama
og ég hélt fram og taldi embættis-
aflöp og brot á fyrirmælum póst-
stjórnarinnar til starfsmanna síma.
Enda eru fordæmi fyrir, að póst-
mónum hefur verið vikið úr starfi
fyrir slikan verknað þegar annar-
leg sjónarmið, sem póstmónum eru
óvísindomandi, hafa leigð á bak
við.

Að sjálfsgöðu mun allt þetta
koma fram, er ábyrgir aðilar
póststjórnarinnar koma til með að
gefa skýrslu um mál ðil saksókn-
ara. En furðulegt er, að M. M.
skuli ótineyddur vera að staðfesta
opinberlega, að J. B. hafi gerzt brot
legur við þær starfsreglur, sem
póststjórnin setti honum og það svo
að hún krafðist að sögn M. M. fíar-
bað, sem ég sagði um þetta mál og
viðurkennir, að J. B. hafi verið
kunngætt um, að engin innistæða
hafi verið fyrir umræddum ávisun-

ur sagði mér, að íssinn hefði vakioð
hann sást vel frá sjóþejum. Voru
strákar að leika sér að því, að príla
upp á landfesta jaka. Íssinn var svo
mikill við Eyjar, að ekki voru til-
tök að komast á sjó. Var útlit hið
ískyggilegasta, skortur fyrir dýrum.

Sagt er, að menn hafi þá leitað til
Guðrúnar Pálsdóttur (skálða,
prests hér nokkur ár) og beðið
hana að kveða nú hraustilega á móti
íssum. Þetta gerði Guðrún og bra-
þá svo við, að losna tók um íssinn
og var hann horfinn eftir þriða daga.
Sumir segja, að Guðrún hafi verið
síðasta ákvæðaskáld á Íslandi.

Þá er komið að síðasta ísaárinu,
sem kemur við sögu hér í Eyjum.
Framhald á 2. síðu.

um ströndum. Gamall Landeying-
íssins stóð, að varla var hægt að
braða hélu af ruðum. Abel sýslu-
maður sagði aldrei meiri kulda kom
ið hafa bau 30 ár, er hann átti
heima í Eyjum. — 1835 voru hafþök
af ís. Sá þá um tíma hvært i auð-
an sjó milli lands og Ýja. Frost
var svo mikið, að fatnaður manna
er voru á ferð á Hellisheiði 17.
júní, stokkfraus. Árið 1840 var all-
mikið ísaár og aftur 1866, þá um
alt land. Þá var og mikið ísaár um
Austfirði 1878 og sunnan.

Næst koma hinir miklu fellis- og
frostavetrar 1881—82 og fylgdú
grasleysissumur. Gjörfell þá búfé
margra bænda.

Þá kom enn mikið ísaár 1888
Sást ísinn í júnibyrjun frá Loft-
stöðum. Í Eyjum fyllti höfnina og
flóam af ís. Hrannais var með öll-

Framhald á 2. síðu.

um, sem póstsjóður var láttinn
kaupa. Aðeins loforð um, að þær
yrðu einhvernáttíma síðar innleyst-
ar. Er betta nákvæmlega það sama
og ég hélt fram og taldi embættis-
aflöp og brot á fyrirmælum póst-
stjórnarinnar til starfsmanna síma.
Enda eru fordæmi fyrir, að póst-
mónum hefur verið vikið úr starfi
fyrir slikan verknað þegar annar-
leg sjónarmið, sem póstmónum eru
óvísindomandi, hafa leigð á bak
við.

Að sjálfsgöðu mun allt þetta
koma fram, er ábyrgir aðilar
póststjórnarinnar koma til með að
gefa skýrslu um mál ðil saksókn-
ara. En furðulegt er, að M. M.
skuli ótineyddur vera að staðfesta
opinberlega, að J. B. hafi gerzt brot
legur við þær starfsreglur, sem
póststjórnin setti honum og það svo
að hún krafðist að sögn M. M. fíar-
bað, sem ég sagði um þetta mál og
viðurkennir, að J. B. hafi verið
kunngætt um, að engin innistæða
hafi verið fyrir umræddum ávisun-

ur sagði mér, að íssinn hefði vakioð
hann sást vel frá sjóþejum. Voru
strákar að leika sér að því, að príla
upp á landfesta jaka. Íssinn var svo
mikill við Eyjar, að ekki voru til-
tök að komast á sjó. Var útlit hið
ískyggilegasta, skortur fyrir dýrum.

Sagt er, að menn hafi þá leitað til
Guðrúnar Pálsdóttur (skálða,
prests hér nokkur ár) og beðið
hana að kveða nú hraustilega á móti
íssum. Þetta gerði Guðrún og bra-
þá svo við, að losna tók um íssinn
og var hann horfinn eftir þriða daga.
Sumir segja, að Guðrún hafi verið
síðasta ákvæðaskáld á Íslandi.

Þá er komið að síðasta ísaárinu,
sem kemur við sögu hér í Eyjum.
Framhald á 2. síðu.

um ströndum. Gamall Landeying-
íssins stóð, að varla var hægt að
braða hélu af ruðum. Abel sýslu-
maður sagði aldrei meiri kulda kom
ið hafa bau 30 ár, er hann átti
heima í Eyjum. — 1835 voru hafþök
af ís. Sá þá um tíma hvært i auð-
an sjó milli lands og Ýja. Frost
var svo mikið, að fatnaður manna
er voru á ferð á Hellisheiði 17.
júní, stokkfraus. Árið 1840 var all-
mikið ísaár og aftur 1866, þá um
alt land. Þá var og mikið ísaár um
Austfirði 1878 og sunnan.

Næst koma hinir miklu fellis- og
frostavetrar 1881—82 og fylgdú
grasleysissumur. Gjörfell þá búfé
margra bænda.

Þá kom enn mikið ísaár 1888
Sást ísinn í júnibyrjun frá Loft-
stöðum. Í Eyjum fyllti höfnina og
flóam af ís. Hrannais var með öll-

Framhald á 2. síðu.

um, sem póstsjóður var láttinn
kaupa. Aðeins loforð um, að þær
yrðu einhvernáttíma síðar innleyst-
ar. Er betta nákvæmlega það sama
og ég hélt fram og taldi embættis-
aflöp og brot á fyrirmælum póst-
stjórnarinnar til starfsmanna síma.
Enda eru fordæmi fyrir, að póst-
mónum hefur verið vikið úr starfi
fyrir slikan verknað þegar annar-
leg sjónarmið, sem póstmónum eru
óvísindomandi, hafa leigð á bak
við.

Að sjálfsgöðu mun allt þetta
koma fram, er ábyrgir aðilar
póststjórnarinnar koma til með að
gefa skýrslu um mál ðil saksókn-
ara. En furðulegt er, að M. M.
skuli ótineyddur vera að staðfesta
opinberlega, að J. B. hafi gerzt brot
legur við þær starfsreglur, sem
póststjórnin setti honum og það svo
að hún krafðist að sögn M. M. fíar-
bað, sem ég sagði um þetta mál og
viðurkennir, að J. B. hafi verið
kunngætt um, að engin innistæða
hafi verið fyrir umræddum ávisun-

ur sagði mér, að íssinn hefði vakioð
hann sást vel frá sjóþejum. Voru
strákar að leika sér að því, að príla
upp á landfesta jaka. Íssinn var svo
mikill við Eyjar, að ekki voru til-
tök að komast á sjó. Var útlit hið
ískyggilegasta, skortur fyrir dýrum.

Sagt er, að menn hafi þá leitað til
Guðrúnar Pálsdóttur (skálða,
prests hér nokkur ár) og beðið
hana að kveða nú hraustilega á móti
íssum. Þetta gerði Guðrún og bra-
þá svo við, að losna tók um íssinn
og var hann horfinn eftir þriða daga.
Sumir segja, að Guðrún hafi verið
síðasta ákvæðaskáld á Íslandi.

Þá er komið að síðasta ísaárinu,
sem kemur við sögu hér í Eyjum.
Framhald á 2. síðu.

um ströndum. Gamall Landeying-
íssins stóð, að varla var hægt að
braða hélu af ruðum. Abel sýslu-
maður sagði aldrei meiri kulda kom
ið hafa bau 30 ár, er hann átti
heima í Eyjum. — 1835 voru hafþök
af ís. Sá þá um tíma hvært i auð-
an sjó milli lands og Ýja. Frost
var svo mikið, að fatnaður manna
er voru á ferð á Hellisheiði 17.
júní, stokkfraus. Árið 1840 var all-
mikið ísaár og aftur 1866, þá um
alt land. Þá var og mikið ísaár um
Austfirði 1878 og sunnan.

Næst koma hinir miklu fellis- og
frostavetrar 1881—82 og fylgdú
grasleysissumur. Gjörfell þá búfé
margra bænda.

Þá kom enn mikið ísaár 1888
Sást ísinn í júnibyrjun frá Loft-
stöðum. Í Eyjum fyllti höfnina og
flóam af ís. Hrannais var með öll-

Framhald á 2. síðu.

um, sem póstsjóður var láttinn
kaupa. Aðeins loforð um, að þær
yrðu einhvernáttíma síðar innleyst-
ar. Er betta nákvæmlega það sama
og ég hélt fram og taldi embættis-
aflöp og brot á fyrirmælum póst-
stjórnarinnar til starfsmanna síma.
Enda eru fordæmi fyrir, að póst-
mónum hefur verið vikið úr starfi
fyrir slikan verknað þegar annar-
leg sjónarmið, sem póstmónum eru
óvísindomandi, hafa leigð á bak
við.

Að sjálfsgöðu mun allt þetta
koma fram, er ábyrgir aðilar
póststjórnarinnar koma til með að
gefa skýrslu um mál ðil saksókn-
ara. En furðulegt er, að M. M.
skuli ótineyddur vera að staðfesta
opinberlega, að J. B. hafi gerzt brot
legur við þær starfsreglur, sem
póststjórnin setti honum og það svo
að hún krafðist að sögn M. M. fíar-
bað, sem ég sagði um þetta mál og
viðurkennir, að J. B. hafi verið
kunngætt um, að engin innistæða
hafi verið fyrir umræddum ávisun-

Neðan frá sjó.

Fjölkir

Mágegn
Sjálfstæðis-
flokkans

Gæftir: Líklega er hann að breyta um veður. Hann er eithvað mildari í loftinu, enda mál til komið, eftir alla austan og norð-austan áttina. Og í gær var hörin eins og maður vill gjarnan hafa hana á góðum vetrarverfiardagi, nær alveg tóm — allir a sjó.

Línan: Það fer nú að styttast í línuvertiðinni. Nokkrir línubatar hafa tekið netin, aðrir um það bil að taka þau, og í vikulokin verða áreiðanlega ekki eftir nema þeir, er ætla að stunda línuveiðar í allan vetur eða þar til „hann“ fer að fást á færi. Á þessari vertið stunduðu 12 bátar hefðu verið gerðir út á línu i fyrra. Hér er um mikin misskilning að ræða. Það eru mög ar síðan svo margir línubatar hafa verið gerðir út héðan. Línu-bátarfjöldinn var svipaður í ár og í fyrra, liðlega 10 bátar, hvort ár-ið um sig. Það sér margur eftir „línunni“, Hún hefur stundum gefið sæmilega og fleytt yfir byrjunar örðugleika margra vertiða. En staðreynindar eru, að hin síðari ár, hefur þessi útvegur gerzt örðugri og örðugri. Kemur þar margt til. Erfitt um beitumenn, arraksturinn ekki í neinu hlutfalli við kostnað, sjómenning vilja ekki líta við línuveiðum, þegar nótaveiði gefur margfelt meira fé og þægilegt vinnu. Við betta ráðst lítið, þróunin er á þennan veg, og engum sérstökum þar um að kenna. —

Aflinn: Heldur er að lína yfir aflabréðgöum og eitthvað er mótmum léttara í huga, og vona, að úr fari að rætast.

Botnvörpubatarnir fengu við-bragð um helgina. En beirra hlut-skipti er nú ekki of gott — það steðjar ýmislegt að. En nóg um það. Fisknótabatarnir hafa orðið aðeins varir. Reynir fékk t. d. liðlega 3 tonn í einu kasti innar af Dröngum. Daufara hefur verið yfir loðnum, en þó er alltaf smákropp ef veður er. Í gær lönduðu 12 bátar tæplega 7 þús. máluum af loðnu. Hjá netabátunum er emnþá tregt, þó hafa nokkrir fengið „gott“ t. d. Skálaberg. Liðið er ennþá um borsk, aflinn að mestu útsi. — Aflaskýrslan: Hér er svo afla- (s. 1. miðvikudag talið í tonnum): Skálaberg (lína og net) 166 Sæbjörg (lína) 117 Júlia (lína) 113 Björg (lína) 110 Glófaxi (net) 107 Skálaberg (lína og net) 166 Sæbjörg (lína) 117

Sæfjöldi (lína) 100 Andvari (net) 86 Freyja (troll) 84

Öllum þeim mörgu nær og fjar, sem sýndu okkur samuð við andlát og útför

ODDGEIRS KRISTJÁNSSONAR, og heiðruðu minningu hans, færum við alðarþakkir.

Svava Guðjónsdóttir, Hildur Oddgeirs dóttir Hrefna Oddgeirs dóttir og börn.

Systkini hins látna.

Innilegt þakklætti fyrir auðsýnda vinsemdu á sjóti og fimm ára afmæli mínu, 22. febrúar 1966.

Guðjón Jónsson.

að 60 bátar hefðu verið gerðir út á línu i fyrra. Hér er um mikin misskilning að ræða. Það eru mög ar-síðan svo margir línubatar hafa verið gerðir út héðan. Línu-

bátarfjöldinn var svipaður í ár og í fyrra, liðlega 10 bátar, hvort ár-ið um sig. Það sér margur eftir „línunni“, Hún hefur stundum gefið sæmilega og fleytt yfir byrjunar örðugleika margra vertiða. En staðreynindar eru, að hin síðari ár, hefur þessi útvegur gerzt örðugri og örðugri. Kemur þar margt til. Erfitt um beitumenn, arraksturinn ekki í neinu hlutfalli við kostnað, sjómenning vilja ekki líta við línuveiðum, þegar nótaveiði gefur margfelt meira fé og þægilegt vinnu. Við betta ráðst lítið, þróunin er á þennan veg, og engum sérstökum þar um að kenna. —

Aflinn: Heldur er að lína yfir aflabréðgöum og eitthvað er mótmum léttara í huga, og vona, að úr fari að rætast.

Botnvörpubatarnir fengu við-bragð um helgina. En beirra hlut-skipti er nú ekki of gott — það steðjar ýmislegt að. En nóg um það. Fisknótabatarnir hafa orðið aðeins varir. Reynir fékk t. d. liðlega 3 tonn í einu kasti innar af Dröngum. Daufara hefur verið yfir loðnum, en þó er alltaf smákropp ef veður er. Í gær lönduðu 12 bátar tæplega 7 þús. máluum af loðnu. Hjá netabátunum er emnþá tregt, þó hafa nokkrir fengið „gott“ t. d. Skálaberg. Liðið er ennþá um borsk, aflinn að mestu útsi. — Aflaskýrslan: Hér er svo afla- (s. 1. miðvikudag talið í tonnum): Skálaberg (lína og net) 166 Sæfjöldi (lína) 100 Andvari (net) 86 Freyja (troll) 84

Fólksbifreið til sölu

Moskowits-bitreið ágerð 1957, til sölu. — Upplýsingar í

BÍLASKEMMUNNI.

úr plasti og alímína, — nýkomar.

VERZL. BRYNJÚLFUR SIGFÚSSON.

Sími 2225.

Húsbryggjendur

Höfum fyrirriggjandi plasteinangrun í bykkunum

$\frac{1}{2}'' - 1'' - 1\frac{1}{2}'' - 2''$

Gæðin viðurkend! — Verðið hagstætt!

BYGGING H. F.

Lundi (troll) 83

GÓLFMOTTUR

Verzl.

Björn Guðmundsson

Sími 2273.

FERMINGAR-

KÁPUR.

Nýkomar. Miðstræti 5A (Hóli).

TAKÍÐ

EFTIR!

Mikið úrvaf af MÁLVERKUM

nýkomð, einnig LJÓSMYNDIR af kaupstöðum og kauptínum.

SPEGLAR, með og án ramma

koma í gluggam um helgina.

MARGT NÝTT fyrir yngstu kyn-slöðina.

Línan: Það fer nú að styttast í línuvertiðinni. Nokkrir línubatar

hafa tekið netin, aðrir um það bil að taka þau, og í vikulokin verða áreiðanlega ekki eftir nema þeir,

er ætla að stunda línuveiðar í allan vetur eða þar til „hann“ fer að fást á færi. Á þessari vertið stunduðu 12 bátar hefðu verið gerðir út á línu i fyrra. Hér er um mikin misskilning að ræða. Það eru mög ar-síðan svo margir línubatar hafa verið gerðir út héðan. Línu-

bátarfjöldinn var svipaður í ár og í fyrra, liðlega 10 bátar, hvort ár-ið um sig. Það sér margur eftir „línunni“, Hún hefur stundum gefið sæmilega og fleytt yfir byrjunar örðugleika margra vertiða. En staðreynindar eru, að hin síðari ár, hefur þessi útvegur gerzt örðugri og örðugri. Kemur þar margt til. Erfitt um beitumenn, arraksturinn ekki í neinu hlutfalli við kostnað, sjómenning vilja ekki líta við línuveiðum, þegar nótaveiði gefur margfelt meira fé og þægilegt vinnu. Við betta ráðst lítið, þróunin er á þennan veg, og engum sérstökum þar um að kenna. —

Aflinn: Heldur er að lína yfir aflabréðgöum og eitthvað er mótmum léttara í huga, og vona, að úr fari að rætast.

Botnvörpubatarnir fengu við-bragð um helgina. En beirra hlut-skipti er nú ekki of gott — það steðjar ýmislegt að. En nögum um það. Fisknótabatarnir hafa orðið aðeins varir. Reynir fékk t. d. liðlega 3 tonn í einu kasti innar af Dröngum. Daufara hefur verið yfir loðnum, en þó er alltaf smákropp ef veður er. Í gær lönduðu 12 bátar tæplega 7 þús. máluum af loðnu. Hjá netabátunum er emnþá tregt, þó hafa nokkrir fengið „gott“ t. d. Skálaberg. Liðið er ennþá um borsk, aflinn að mestu útsi. — Aflaskýrslan: Hér er svo afla- (s. 1. miðvikudag talið í tonnum): Skálaberg (lína og net) 166 Sæfjöldi (lína) 100 Andvari (net) 86 Freyja (troll) 84

Pjöldirkirkjan: Mesað verður n. k. sunnudag kl. 2. Æskulýðsmessa. — Séra Jóhann S. Hliðar prédikar.

Betel: Samkoma n. k. sunnudag kl. 4.30. Barnaguðsbjónusta kl. 1. Dánarfrégn: S. 1. sunnudag andað ist að heimili sínu, Vestmannabraut 60. fru Helga Hansdóttir, 61 árs að aldri. Blaðið sendir aðstandendum samúðarkveðjur.

Jarðarför: Úttr Oddgeirs heitins s. 1. laugardag að viðstöðu mjög miklu fjölmenni. Var jarðarförin í sem hátiðleg og virðuleg, og bar bess vott, að kvaddur var vinsæll og góður drengur.

Kvenfélagsins Líknar var haldinn fyrir skömmu. Fráfarandi formaður, Jóna Vilhjálmssdóttir, baðst ein-dregið undan endurkossingu. Í hennar stað var kosin fru Anna Þorsteinsdóttir, Laufási. Um leið og blaðið óskar hinum nýkjörna formanni heilla, bakkar það frá-farandi formanni frábært starf að hún á vegum kvenfélagsins og annarrar félaga hefur staðið að.

Hjónaband: Þann 21. febrúar s. 1 voru gefin saman í hjónaband af séra Þorsteini L. Jónssyni, ungrfrú Jenný Ásgeirsdóttir, Reykjavík, og Egir Sigurðsson, Hástainsvégi 53. Heimili ungu hjónanna verður að Strandvegi 43.

S. 1. laugardag voru gefin saman í hjónaband í Reykjavík ungrfrú Margrét Oddsdóttir frá Vík í Mýrdal og Árni J. Johnsen, kennari, Skólavégi 7.

Giöf til Krabbavarnar: 1000, kr. frá R. H. Með bökkum móttekið. E. Guttormsson.

Sjálfstæðisflokkurinn: Skrifstofa flokkssins í Vinnslustöðvanhúsini er opin fra kl. 5—7 e. h. alla virka daga.

Frá Nýja Bridgeklúbbnum: Tví-menningskeppninni verður haldið áfram í kvöld í Akógeshúsinu. Hægt er að bæta við þörum. Forföll tilkynnist til:

Björns Dagbjartssonar, sími 2101. Guðmundur Karlssonar, sími 2259. Guðnlaugs Axelssonar, sími 1767.

Vinnuvettingar tvöfaldir á Flauelsbuxur á 435 krónur. Vinnuskyrtur á 149 krónur.

Amerískar vinnubuxur á 365 krónur.

Línan: Það fer nú að styttast í línuvertiðinni. Nokkrir línubatar

hafa tekið netin, aðrir um það bil að taka þau, og í vikulokin verða áreiðanlega ekki eftir nema þeir,

er ætla að stunda línuveiðar í allan vetur eða þar til „hann“ fer að fást á færi. Á þessari vertið stunduðu 12 bátar hefðu verið gerðir út á línu i fyrra. Hér er um mikin misskilning að ræða. Það eru mög ar-síðan svo margir línubatar hafa verið gerðir út héðan. Línu-

bátarfjöldinn var svipaður í ár og í fyrra, liðlega 10 bátar, hvort ár-ið um sig. Það sér margur eftir „línunni“, Hún hefur stundum gefið sæmilega og fleytt yfir byrjunar örðugleika margra vertiða. En staðreynindar eru, að hin síðari ár, hefur þessi útvegur gerzt örðugri og örðugri. Kemur þar margt til. Erfitt um beitumenn, arraksturinn ekki í neinu hlutfalli við kostnað, sjómenning vilja ekki líta við línuveiðum, þegar nótaveiði gefur margfelt meira fé og þægilegt vinnu. Við betta ráðst lítið, þróunin er á þennan veg, og engum sérstökum þar um að kenna. —

Aflinn: Heldur er að lína yfir aflabréðgöum og eitthvað er mótmum léttara í huga, og vona, að úr fari að rætast.

Botnvörpubatarnir fengu við-bragð um helgina. En beirra hlut-skipti er nú ekki of gott — það steðjar ýmislegt að. En nögum um það. Fisknótabatarnir hafa orðið aðeins varir. Reynir fékk t. d. liðlega 3 tonn í einu kasti innar af Dröngum. Daufara hefur verið yfir loðnum, en þó er alltaf smákropp ef veður er. Í gær lönduðu 12 bátar tæplega 7 þús. máluum af loðnu. Hjá netabátunum er emnþá tregt, þó hafa nokkrir fengið „gott“ t. d. Skálaberg. Liðið er ennþá um borsk, aflinn að mestu útsi. — Aflaskýrslan: Hér er svo afla- (s. 1. miðvikudag talið í tonnum): Skálaberg (lína og net) 166 Sæfjöldi (lína) 100 Andvari (net) 86 Freyja (troll) 84

Línan: Það fer nú að styttast í línuvertiðinni. Nokkrir línubatar

hafa tekið netin, aðrir um það bil að taka þau, og í vikulokin verða áreiðanlega ekki eftir nema þeir,

er ætla að stunda línuveiðar í allan vetur eða þar til „hann“ fer að fást á færi. Á þessari vertið stunduðu 12 bátar hefðu verið gerðir út á línu i fyrra. Hér er um mikin misskilning að ræða. Það eru mög ar-síðan svo margir línubatar hafa verið gerðir út héðan. Línu-

bátarfjöldinn var svipaður í ár og í fyrra, liðlega 10 bátar, hvort ár-ið um sig. Það sér margur eftir „línunni“, Hún hefur stundum gefið sæmilega og fleytt yfir byrjunar örðugleika margra vertiða. En staðreynindar eru, að hin síðari ár, hefur þessi útvegur gerzt örðugri og örðugri. Kemur þar margt til. Erfitt um beitumenn, arraksturinn ekki í neinu hlutfalli við kostnað, sjómenning vilja ekki líta við línuveiðum, þegar nótaveiði gefur margfelt meira fé og þægilegt vinnu. Við betta ráðst lítið, þróunin er á þennan veg, og engum sérstökum þar um að kenna. —

Aflinn: Heldur er að lína yfir aflabréðgöum og eitthvað er mótmum léttara í huga, og vona, að úr fari að rætast.

Botnvörpubatarnir fengu við-bragð um helgina. En beirra hlut-skipti er nú ekki of gott — það steðjar ýmislegt að. En nögum um það. Fisknótabatarnir hafa orðið aðeins varir. Reynir fékk t. d. liðlega 3 tonn í einu kasti innar af Dröngum. Daufara hefur verið yfir loðnum, en þó er alltaf smákropp ef veður er. Í gær lönduðu 12 bátar tæplega 7 þús. máluum af loðnu. Hjá netabátunum er emnþá tregt, þó hafa nokkrir fengið „gott“ t. d. Skálaberg. Liðið er ennþá um borsk, aflinn að mestu útsi. — Aflaskýrslan: Hér er svo afla- (s. 1. miðvikudag talið í tonnum): Skálaberg (lína og net) 166 Sæfjöldi (lína) 100 Andvari (net) 86 Freyja (troll) 84

Línan: Það fer nú að styttast í línuvertiðinni. Nokkrir línubatar

hafa tekið netin, aðrir um það bil að taka þau, og í vikulokin verða áreiðanlega ekki eftir nema þeir,

er ætla að stunda línuveiðar í allan vetur eða þar til „hann“ fer að fást á færi. Á þessari vertið stunduðu 12 bátar hefðu verið gerðir út á línu i fyrra. Hér er um mikin misskilning að ræða. Það eru mög ar-síðan svo margir línubatar hafa verið gerðir út héðan. Línu-

bátarfjöldinn var svipaður í ár og í fyrra, liðlega 10 bátar, hvort ár-ið um sig. Það sér margur eftir „línunni“, Hún hefur stundum gefið sæmilega og fleytt yfir byrjunar örðugleika margra vertiða. En staðreynindar eru, að hin síðari ár, hefur þessi útvegur gerzt örðugri og örðugri. Kemur þar margt til. Erfitt um beitumenn, arraksturinn ekki í neinu hlutfalli við kostnað, sjómenning vilja ekki líta við línuveiðum, þegar nótaveiði gefur margfelt meira fé og þægilegt vinnu. Við betta ráðst lítið, þróunin er á þennan veg, og engum sérstökum þar um að kenna. —

Aflinn: Heldur er að lína yfir aflabréðgöum og eitthvað er mótmum léttara í huga, og vona, að úr fari að rætast.

Botnvörpubatarnir fengu við-bragð um helgina. En beirra hlut-skipti er nú ekki of gott — það steðjar ýmislegt að. En nögum um það. Fisknótabatarnir hafa orðið aðeins varir. Reynir fékk t. d. liðlega 3 tonn í einu kasti innar af Dröngum. Daufara hefur verið yfir loðnum, en þó er alltaf smákropp ef veður er. Í gær lönduðu 12 bátar tæplega 7 þús. máluum af loðnu. Hjá netabátunum er emnþá tregt, þó hafa nokkrir fengið „gott“ t. d. Skálaberg. Liðið er ennþ